ARKEOLOJİ VE ARKEOLOGLAR DERNEĞİ İLETİŞİM BÜLTENİ

EKİM / KASIM / ARALIK 1996 / OCAK 1997 • Sayı: 7

Yönetim Kurulu'ndan

1996 yılı, Türk Müzeciliği'nin "150. Yılı" olarak çeşitli etkinliklerle kutlandı. Ülkemizde çeşitli olanaksızlıklara rağmen özverili çabalarla belli bir noktaya gelen müzecilik yaklaşımlarının çağdaş, bilimsel kriterlerle donatılmış "müze bilimine" dönüştürülmesi ortak temennidir. Bu yazımızda, müze ve müzecilik olgusunun hangi temellere oturtulacağı; "museology" felsefesinin nelerden oluşturulacağı gibi kavramsal tartışmalar yerine organizasyon, teknik donanım vb. konulardaki sorunlar ve öneriler sıralanacaktır.

PERSONEL YETERSİZLİĞİ

Kültür Bakanlığı'na bağlı 180 müze ve 500'ü aşkın örenyerinde uzman, teknik personel ve güvenlik personeli gereksinimi en üst düzeydedir.

1988 yılından bu yana uzman (arkeolog ve müze araştırmacısı) alımı için Bakanlıkça sınav açılmamış; ihtiyacın bir bölümü uzun yıllar, meslekleriyle ilgisiz, başka kurumlarda çalışmış kişilerin yatay geçişleriyle giderilmeye çalışılmıştır. Böylece sayısal yetersizliğin yanı sıra niteliksel yetersizlik de bir sorun olmuştur.

Teknik personel olarak tanımlanmak istenen restoratör, konservatör, topograf vb. personelidir. Ara bir görev görünmesine karşılık eksiklik ya da yokluları önemlidir. Yardımcı kadroları tanımlanmalı ve eksikliği, hatta çoğu müzede yokluları giderilmelidir.

Müze ve örenyerlerinin korunmasında en etkin önlemlerden biri güvenlik personelinin yeterli sayıda olmasıdır. Türkiye gibi bir ülkede henüz bu sorun çözümlenmemiştir. Müze ve örenyerleri bekçilerinin varlığı art niyetliler için caydırıcılık unsuruyken, diğer yandan da görevli oldukları alanın, özellikle örenyerlerinin, bakımlı kalması; belli bir düzen içinde, ziyaretçiye daha nezih ortam sağlanması açısından da etkili olacaktır. Müze ve örenyerleri bekçilerinin ayrıca bilgi ve halkla ilişkiler açısından da donatılması gerekeceğinden Kültür Bakanlığı'nın özel bir güvenlik birimi oluşturmasında fayda vardır.

PERSONEL EĞİTİMİ

Üniversite eğitimi çoğunlukla kuramsal yönelik olup, öğrencilerin büyük bölümü kazı deneyimi olmaksızın; müzelerde uygulamaları bilmeksizin mezun olmaktadır.

Bu sorun Bakanlık ve Üniversite işbirliğiyle henüz öğrenim tamamlanmadan çözümlenebilir. Seminer ve staj programları birlikte tasarlanabilir. Örneğin A Müzesi'nin envanter çalışmaları, son sınıf öğrencilerinin staj programlarıyla çakıştırılarak karşılıklı yararlanma yöntemi ile kısa sürede tamamlanabilir. Ya da öğrencilere uygulamalı seminerler yaptırılabilir, "sikke envanterlerinin bilgisayar ortamına aktarımında öneri veri tabanları ve uygulamaları" gibi. Müzelerin gerçekleştirdiği kurtarma kazılarında öğrencilerden yararlanılabilinir. Öğrenim sonrasında, göreve başlayacak personelin hizmet içi eğitim programına alınması, uygulanan yasa ve yönetmeliklerin öğrenilmesi; arazi tespit, tescil işlemlerinin kriterlerinin ve uygulamaların aktarılması gibi konularda önemli katkılar sağlayacaktır.

Uzman personelin yanısıra aynı hizmet içi eğitim programları teknik ve güvenlik personeline de yönelmelidir.

TEKNİK DONANIM

Müzelerimizde güvenlik sistemleri; nem, ısı kontrol ve sabitleyicileri gibi yaşamsal donanımların varlığından söz etmek olanaksız gibidir. Tüketilebilen ancak yenilenemeyen kültürel ve tarihsel mirası korumada önem taşıyan teknik donanım vazgeçilemez bir unsurdur. Taşıt, telsiz gibi örenyerlerinde gerekli donanımın yanı sıra müze binalarında laboratuvar, depo, fotoğrafhane de olmazsa olmazlar arasındadır. Ancak pek çok müzede büroların yetersizliği düşünülünce gerçekten ülkemizde müzelerin özveri ile ayakta durduğu anlaşılmaktadır.

Durumun düzelmesi bütçe konusudur. Müze ve örenyerlerinden elde edilen gelirlerin tekrar kaynağına harcanmasını sağlayacak düzenlemeler bir an önce yapılmalıdır. 1995 yılında elde edilen 950 milyar liralık gelirle pek çok sorun çözümlenebilir görünmektedir.

MÜZELERİN EĞİTİMDEKİ YERİ VE YAYIN

Üyesi bulunduğumuz ICOM'un son tanımında "Müze, kültürel değer taşıyan unsurlardan oluşan bir bütünü, türlü biçimlerde korumak ve eğitim için sergilemek amacıyla toplum yararına sürekli yönetilen kurumdur" denilerek, müzele-

nin temel işlevleri ve amaçları arasında eğitimin önemi vurgulanmıştır.

Oysa ülkemizdeki müzelerin sergi sistemleri ve uğraşları arasında eğitim çok az göz önüne alınmıştır. Müzelerin çoğunluğunun eğitim programları yoktur. Eğitim müzelerimize yeni yeni girmeye başlamıştır.

İnsanımızın temel eğitiminde müzelerin olmaması tarihi çevre bilinci ve kültür varlığı sevgisinin yeterince gelişmemesine neden oluşturan etkenlerden birisidir. Bu eksik anlayış ilden kültür varlıklarımızı tehdit etmekte ve kültür varlıklarımız bir meta olarak görülmekte, sonuçta tarihi çevre kendi insanımız eliyle tahrip edilmektedir.

Gelişmiş ülkelerin temel eğitim programlarında müzelerin seçkin bir yeri vardır. Sanat, tarih, doğa müzelerinde insanlar ülkelerinin doğal özelliklerini, kültürel kimliklerini tanıma olanağına sahiptirler. Oysa ülkemizde daha çok arkeoloji ve etnografya müzeleri ağırlıklıdır. Yine temel eğitim için sanat, doğa ve bilim müzelerine ivedi gereksinim vardır. Ülkemizin sanayi ve teknolojik geçmişiyle ilgili müzeler de azınlıktadır.

Kültür Bakanlığı'na bağlı müzelerin temel eğitim için salt eğitim programlarının olması, bunun için de eğitimcilerin yetiştirilmesi gereklidir. Bu nedenle Müzeoloji eğitimi için Bakanlık-YÖK-MEB ile işbirliği yapılmalıdır. Yanısıra okul öncesi ve ilköğretim için çocuk müzelerinin sayıları artırılmalıdır.

Kültür Bakanlığı, müzelerin eser gruplarının katalog olarak basılmasını başlatmıştır. Bu olumlu adımın yaygınlaştırılarak devam etmesi envanter sorununda büyük ölçüde çözebilir.

Bunun yanında merkezi bilgisayar sistemine geçilirken tüm Türkiye müzelerinin katalog yayını hızlandırılabilir.

ARAZİ ÖRGÜTÜ

Birçok bürokratik görevin yanında arazideki çalışmaları müzecilerin hemen bütün zamanını almaktadır. Bu nedenle müzeciler asal görevleri olan müze içi çalışmaları ikinci plana atmak durumunda bırakılmakta ve çağdaş müzecilik uygulanamamaktadır.

Müzelerde, müzecilik ile arazi çalışmaları birbirinden ayrılmalı, kazı, yüzey araştırması gibi çalışmalar arazi ekiplerince gerçekleştirilmelidir.

ÖZLÜK SORUNLARIMIZ

Bilindiği gibi müzelerde ve korumacılık alanında çeşitli formasyonlarda uzmanlar (arkeolog, sanat tarihçi, hititolog, sümerolog, mimar, topograf etnolog v.b.) çalışmaktadır. Her biri doğrudan kamu yararına çalışma yapan önemli bir kurum olan müzelerde ve koruma kurullarında koruma, belgeleme, sergileme, eğitim, planlama v.b. gibi görevler yerine getirmektedir. Ancak birbirlerini tamamlayıcı nitelikteki bu meslek grupları arasında büyük ücret farklılıkları bulunmaktadır. Bugüne kadar yapılan idari ve hukuki her türlü girişim tıkanmış durumdadır.

Bu grupların içinde arkeologların durumu biraz daha farklıdır. Arkeologların, 657 sayılı kanunun değişik 36 maddesinin ortak hükümler bölümünün (A) bendinin 4. fıkrası kapsamına alınması 13.8.1987 gün ve 87/12018 sayılı Bakanlar Kurulu kararıyla uygun görülmüştü. 20.05.1994 tarih ve 21939 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan 527 sayılı KHK'nın 3. maddesi ile hizmet sınıflarına göre memurlara ödenecek ek göstergeler standart hale getirilmiştir. Söz konusu cetvelin Teknik Hizmetler Bölümünün (b) fıkrasında arkeologların dahil olduğu 657 sayılı Kanunun 36. maddesi ortak hükümler A/4 fıkrası kapsamındaki branşlar sayılmış ve ek göstergeleri belirlenmiş olmasına rağmen arkeologlar (b) fıkrası kapsamına alınmayıp (c) fıkrasına, yani diğer teknik hizmetler sınıfı içine alınmışlardır.

Ancak bu bölümde adı geçen ünvanlardaki memurların hiçbiri 4 yıllık lisans eğitimi gören arkeologlarla emsal teşkil etmemektedirler. Mevcut uygulamayla 657 sayılı Kanun'a ekli 1 sayılı ek gösterge olan 4 yıllık lisans eğitimli emsalleri ile birlikte değerlendirilmelidir. Bugünkü uygulama ile 4 yıllık lisans eğitimli emsallerine göre arkeologların mevcut durumları tenzil olmakta ve Teknik Hizmetler sınıfı içerisindeki arkeolog ünvanlı kadroların aleyhinde dengeler bozularak eşitsizlik yaratılmaktadır.

Bizim önerimiz; Arkeolog ünvanlı personelin 657 sayılı kanunun 43. maddesinin B(b) bendi kapsamına ilave edilerek 527 sayılı KHK'nın 3.maddesinde yer alan I sayılı Cetvelin Teknik Hizmetler bölümünün (b) sırasında sayılan ünvanlara eklenerek bu aksaklığın giderilmesidir.

Yine, Kültür Bakanlığının çeşitli birimlerinde halen Arkeoloji anabilim dalları mezunu olup kadrosuzluk nedeniyle "Arkeolog" kadrosu verilmemiş durumda olanlar Müze Araştırmacısı kadrosunda istihdam edilmektedirler. Bu uygulama fiilen aynı işi yapan ve aynı eğitimi gören arkeologlar arasında ücret dengesizliğine neden olmakta ve bu kesimi mağdur etmektedir. Maliye Bakanlığı'ndan yeterli ölçüde arkeolog kadroları sağlanarak bu durumdaki uzmanların mağduriyeti giderilmelidir.

Gene Kültür Bakanlığının merkez ve taşra örgütlerinde "geçici işçi" kadrosunda birçok arkeolog, sanat tarihçi, filolog ve etnolog istihdam edilmektedir. Asıl ve sürekli kamu hizmetlerinin geçici personel ile yürütülmesi uygulamada birçok aksaklıklara neden olacağı açıktır. Bu nedenle bu durumda bulunan arkeolog ve diğer sayılan meslek gruplarına hizmetin verimliliği açısından kadro sağlanarak yapılacak sınav sonucunda ilgili yerlerde çalıştırılmaları daha yerinde olacaktır.

Tüm bu sorunları bakanlıklar yeni personel çalışmalarında ele alarak çözüme ulaştırabilir kanısındayız.

Derneğimiz Etkinlikleri

• Kültür-Sen Ankara Şubesi 23 Kasım 1996 günü, saat 15.30'da "Nasıl Bir Kültürel Çevre Bilinci?" konulu bir açıoturum düzenledi. Katılımcılar, Mimarlar Odası Adına Yrd. Doç. Dr. Neriman ŞAHİN, Derneğimiz Adına Nalan Akyürek Vardar ile Kültür-Sen Temsilcisi olarak Sündüz BAŞAR idi. Kültür Bakanlığı adına katılım olmadı. Genel bir başlık altında, "Kültürel Çevre Bilinci" kavramıyla ele alınmak istenen doğal, tarihsel, kültürel çevre korumacılığının, kendine daha açık ve tanımlı kavramlarla ifade edebilecek, ayrıştırılmış alt başlıklarla tartışılmasının ve her bir tartışmanın kendi uzmanıyla yapılmasının yararlı ve doğru olacağı sonucuna varıldı. Katılımcıların Kültür-Sen'e hazırlayacağı önen programı çevresinde yeni etkinlikler düzenlenecektir.

• Doğal ve Kültürel Çevre Platformu'nun 10. toplantısı 18 Aralık 1996 tarihinde gerçekleştirildi. Toplantıda, Orman Mühendisleri Odası, Doğal Hayatı Koruma Derneği ve Av Yaban Hayatını Koruma Geliştirme Vakfı'nca hazırlanan "MERA YASA TASLAĞI" tartışıldı. Ortak bir taslak metin hazırlanarak TBMM Tarım Orman ve Köyişleri Komisyonu'na iletildi. Ayrıca platformun adının "ÇEVRE KORUMA PLATFORMU" olarak değiştirilmesine karar verildi. Platform 11. Toplantısı'nı 15.01.1997 günü "SİYANÜRLE ALTIN ARAMA ve BERGAMA" gündemiyle Kimya Mühendisleri Odası Genel Merkezi'nde gerçekleştirdi.

• 1977 Yılı için Derneğimiz bir takvim hazırladı. Takvimler Dernek Merkez'inden temin edilebileceği gibi, çeşitli müzelerimizinin dernekleri aracılığıyla satışa sunulmuştur.

• Malezya Tarih Vakfı (Persatuan Sejarah Malaysia-Malaysian Historical Society) Türkiye'ye yaptıkları "arkeoloji ve tarih" ağırlıklı gezi sırasında Derneğimizi ziyaret etmek istemiş ve gezi öncesi Ankara ziyaret programını bildirmişti. 26 Ağustos 1996 tarihinde Derneğimiz Adına Nalan Akyürek Vardar kendileri ile buluşmuş, Anadolu Medeniyetleri Müzesi'ni gezdirmiş ve Derneğimiz hakkında bilgi vermiştir. Vakıf hem Müze'ye hem de Derneğe kendileri ile ilgili tanıtım yayınlarını ve Vakıf'ın tarih ve arkeoloji ile ilgili bilimsel yayınlarını armağan etmiştir. Ayrıca bir anı plaketi vermiştir.

• Derneğimiz geleneksel yılsonu balosunu 27 Aralık 1996'da Ankara, Otel Kaykan'da gerçekleştirdi.

• Cumhurbaşkanımız Sn. Süleyman DEMİREL'e;

Troia Barış Parkı imza Kampanyasında toplanan yirmibinin üzerindeki imzalardan oluşan 3 klasör, Prof. Dr. M. KORFMANN, Prof. Dr. Raci BADEMLİ, Dernek Genel Başkanı Arkeolog İnci BAYBURTLUOĞLU ve Yönetim Kurulu Üyesi Arkeolog Kubilay ÖZKUL'dan oluşan bir heyet tarafından 14.1.1996 tarihinde makamında sunulmuştur.

Bize Yansıyanlar

• **PANAZTEPE KAZI HEYETİ'nden...**

Heyet 1996 yılı kazı çalışmalarına başladığı sırada, Panaztepe'nin doğu kesiminde mevcut su kanalının batısında, 1. derece arkeolojik sit alanı içerisinde, izinsiz olarak yeni bir yol inşaatına tanık olmuştur. Söz konusu yolun geçtiği hatta bulunan ve İzmir 1. No'lu Koruma Kurulu'nun sit alanı belirlemesinden önce DSİ tarafından kanal temizliği sırasında çıkarılmış zengin arkeolojik materyal barındıran kanal toprağı da yolun altına dolgu amacıyla yayılmıştır. Heyet bu durum karşısında Seyrek Belediye Başkanlığını ve İzmir 1 No'lu KTVK Kurulu'nu bilgilendirmiş; yol çalışmalarının durdurulması ve güzergahın değiştirilmesini talep etmiştir. Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Genel Müdürlüğü çalışmaların durdurulması emrini İzmir Valiliği ve Menemen Kaymakamlığı'na göndermiş ve ilgili Kurul'a yerinde inceleme talimatını iletmiştir. Ancak çalışmalar Kurul'un durdurma kararına karşın sürdürülmüş ve Seyrek Belediyesi başlangıcından itibaren de asfalt dökümüne başlamıştır. Kazı heyeti, önlemlere karşın devam edilen çalışmalara ilgililerce müdahale edilmediği takdirde, bu zihniyetin yolun sit alanı içerisinde kalan kısmının da oldu bittiye getirilerek asfaltlanacağını kuvvetli bir olasılık olarak görmektedir. Demek olarak, bu endişelerin iletildiği İzmir 1. No'lu KTVK Kurulu'nun ve İzmir Valiliği'nin yasalar çerçevesinde, arkeolojik değerlerimizi koruyan bir kararlılıkla gerekli müdahaleyi yapacağını umut ederiz.

Basında Arkeoloji'den Seçmeler

- Yeni Yüzyıl, 8 Aralık 1996, s.19

"Size de Çıkabilir."

"...Şimdi İtalya, İngiltere ve Almanya gibi Avrupa'nın önde gelen ülkeleri kültür miraslarını korumada lotaryadan yararlanmaya başladı." "...Ulusal lotarya İngiltere'de, film yapımlarından, balo topluluklarına, orkestralara ve Londra'daki diğer müzelerin yenilenmesine kadar uzanıyor..."

"...Berlin'de loto gelirlerinin yüzde 20'si bu bütçeyi, farklı kültürel, sportif, arkeolojik, sosyal faaliyetler arasında dağıtan bir vakfa aktarıyor."

- Yeni Yüzyıl- 8 Aralık 1996

"Restorasyon Öğrencileri Yeterlilik ve Yetki Arıyor"

"....Türkiye'de restorasyonun bir de okulu var. Yıldız Teknik Üniversitesi Meslek Yüksekokulu'nun Yapı Restorasyonu Bölümü."

Ancak öğrenciler... "restorasyonun bütününü restorasyon öğrenimi alanlar yaptıkları halde, bu işlemin onayını yalnızca mimarlar yapabiliyor. Yani restorasyonun okulunu bitirenlerin imza yetkisi yok." diyorlar.

"...Bu yüzden bölümlerindeki öğretim süresinin 4 yıla çıkarılması için imza kampanyası başlattılar..."

Arkeoloji ve Arkeologlar Derneği, İstanbul Şubesi'nden

Arkeoloji ve Arkeologlar Derneği İstanbul Şubesi'nin Yönetim Kurulu'na daha dinamik üyelerimizin yeni bir soluk getirmesi için yasal olarak da bu yıl yapılması gereken Genel kurul Seçimi'ni biraz erkene almış bulunuyoruz.

Şube Yönetim Kurulu Seçimi'nin ilk oturumu; 24 Ocak, 1997, Cuma Saat 17.30'da İstanbul Tabipler Odası Toplantı Salonu'nda yeterli çoğunluk sağlanamadığında ikinci oturum; 07 Şubat 1997 Cuma günü aynı saat ve yerde yapılacaktır.

Örgütlü mücadelenin hayatın her alanında olduğu gibi mesleğimiz için de vazgeçilmez olduğu bu günlerde, bütün üyelerimizin öneri ve eleştirileriyle en azından oylarıyla katılımını ve yeni Yönetim Kurulu'nu belirlemelerini arzuluyoruz. Dernek şubemizin yönetim kurulu asil ve yedek üyelerin yanında Genel Merkez Yönetim Kurulu seçimlerine şube adına katılacak temsilci/delegelerin seçimi yapılacaktır.

Arkeoloji ve Arkeologlar Derneği
İstanbul Şubesi Yönetim Kurulu

Not:

1. Şube üyelerimiz, daha ayrıntılı bilgiyi 0212/ 520 77 40/1 no'lu telefondan alabilirler.
2. Olağan Kongre seçimlerine, yasa gereği, en azından 1996 yılından aidat borcu olmayan üyelerimizin katılımı mümkün olduğundan üyelerimizin 15 Ocak 1997 tarihine kadar aidatlarını ödemeleri gerekmektedir.

Mektuplarınız

ARKEOLOJİK Mİ ETNOGRAFİK Mİ?

Kültür ve Doğa Varlıklarının zenginliği bakımından dünyanın önde gelen ülkeleri arasında yeralan ülkemizde taşınır kültür varlıklarının satışına ve ticaretine ilişkin kamuoyu sürmektedir.

2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu uyarınca hazırlanan ve 10.1.1984 gün ve 18278 sayılı Resmi Gazete'de yayınlanan "Taşınır Kültür Varlığı Ticareti ve Bu Ticarete Ait İşyerleri ile Depoların Denetimi Hakkında Yönetmelik"in 6 ıncı maddesi: "Kanunun 25 inci maddesi gereğince bilimsel esaslara göre tasnife tabi tutulup da, korunmasına lüzum görülmeyen kültür varlıkları bir belge ile sahiplerine iade olunur. Bunlar üzerinde sahipleri her türlü tasarrufta bulunabilirler. Tasnif sonunda korunması gerekli olduğuna karar verilen ve tescile tabi tutulan, ancak müzelere alınmasına gerek görülmeyen kültür varlıklarının ticareti bu yönetmelik hükümlerine göre yapılır. Bu kültür varlıkları yurt dışına çıkarılamaz" der.

Tescile tabi tutulup da müzelerce satın alınmayan ve vatandaşa bir belge ile iade edilen kültür varlıkları üzerinde, yasa gereği vatandaş tasarrufta bulunabilir. Vatandaş bu kültür varlıklarını koleksiyonerlere, taşınır kültür varlığı ticareti yapan ticarethanelere, özel müzelere veya diğer devlet müzelerine satabilir. Ancak, koleksiyonerler ve özel müzeler özellikle seçme eser satın aldıklarından, ikinci el olarak kabul edilen bu eserlere pek ilgi duymazlar, satın almazlar. İzinli olarak taşınır kültür varlığı ticareti yapan ticarethaneler ise "yasak" diye belgeli de olsa özellikle arkeolojik eser satın almıyorlar, sadece etnografik eser satın alıyorlar. Yönetmelikte, ticarethanelerde belgeli arkeolojik taşınır kültür varlığı satışının yapılabileceğini belirten açık bir hüküm bulunmadığı için Mali Şube Müdürlüğü görevlileri ticarethanelerde yaptıkları denetimlerde belgeli de olsa saptadıkları arkeolojik eserleri müsadere etmektedirler. Geçmişte bunun örnekleri görüldü. Peki, vatandaş bu belgeli arkeolojik eserler üzerinde nasıl tasarrufta bulunacak.

Yine 2863 Sayılı Kanunun Bazı Maddelerinin Değiştirilmesi ve Bu Kanuna Bazı Maddelerin Eklenmesi Hakkındaki 3386 Sayılı Kanun'un 10 uncu maddesi uyarınca hazırlanan, 3.5.1988 gün ve 19803 sayılı Resmi Gazetede yayınlanan "Etnografik Nitelikteki Taşınır Kültür Varlıkları Hakkında Yönetmelik" de, etnografik nitelikteki kültür varlıklarının ticaretindeki kamuoyu köklü çözümler getirmiyor. Sadece bu eserlerin yurt içindeki alımını, satımını ve devrini serbest bırakıyor.

Bu yönetmelik kültür varlıklarımızın tahribatına da neden olmaktadır. Sivil mimarlık örneklerinden olan eski evlerimiz tek tek yıkılıyor, yakılıyor, yağmalanıyor ve yok ediliyorlar. Bu evlere ait kapılar, pencere kafesleri, tavan göbekleri, cumbalar, çeşitli süsleme elemanları v.s. izinli veya izinsiz olarak taşınır kültür varlığı ticareti yapan ticarethanelerde, eskicilerde, hurdacılarda hatta müzayedelerde etnografik eser adı altında satılmaktadır. Peki bu eski evler ve bu evlere ait mimari öğeler, süsleme elemanları kültür varlığı değil mi, belge değeri taşımıyor mu? Yok olan bu evler geçmişimiz, tarihimiz, kültürümüz değil mi?

Yine bu yönetmelik uyarınca yapılan müzayedelerde 12 inci ve 13 üncü yüzyıllara ait Selçuklu eserleri, 16 ve 17 nci yüzyıllara ait İznik çinileri etnografik eser diye satılıyor. Peki bu eserler etnografik eser ise, Kubat Abat kazısından veya Alanya İçkale kazısından çıkan Selçuklu eserleriyle, İznik Çini fırınları kazısından çıkan Osmanlı devri eserleri ne oluyor. Dahası, Müzayedelerde 12 ve 13 üncü yüzyıl Selçuklu eserleri serbest olarak satılırken, aynı yüzyıllara ait Bizans eserleri arkeolojik eser diye satışı yasak. Bu satışı yasak eserlerle yakalanan kişi yasa gereğince 2 yıldan 5 yıla kadar hapis, ayrıca para cezasına çarpılır. Gerçi taşınır kültür varlığı kaçakçılığının cenneti olduğu söylenen ülkemizde bugüne kadar böyle bir cezaya çarpılan taşınır kültür varlığı kaçakçısını ne duyduk, ne de gördük. Kuşkusuz bu da konunun başka bir boyutu.

Peki, arkeolojik eserlerle etnografik eserlerin ayrımındaki ölçü nedir, bunun belli bir sınırı varsa bu sınır nereye kadardır? Yine belge değeri taşıyan veya taşımayan etnografik eserlerin ayrımındaki ölçü nedir? Etnografik eserlerden hangileri yurt dışına çıkabilir? Bu konularda müzeciler arasında bile belli bir düşünce birliği bulunmamaktadır. Bunu zaman zaman basına yansıyan haberlerden izlemekteyiz.

Yasa ve yönetmelikler içerdikleri konulara ilişkin gereksinimleri gidermek için yapılırlar. Dolayısıyla uygulamada en küçük bir yoruma neden olmayacak, rahatlıkla anlaşılabilir, ayrıntılı, açık ve net biçimde hazırlanmış olmalıdırlar. Şu an varolan yasa ve yönetmeliklerle bu güzelim ülkedeki kültür ve doğa varlıklarına ilişkin sorunların aşılması olası değildir.

Sonuç olarak, zengin bir kültür kalıtına sahip olan ülkemizdeki kültür ve doğa varlıklarımızı anlamakta ve anlatmakta ne yazıkki hâlâ güçlük çektiğimizi üzülerek belirtmek durumundayım (1).

Ali KILIÇKAYA
Arkeolog

(1) Cumhuriyet, 28.5.1995
"Kültür ve Doğa Varlıklarımızın neresindeyiz"

Bu Sayının Makalesi

TROIA BARIŞ PARKI İMZA KAMPANYASI

TROIA BARIŞ PARKI İMZA KAMPANYASI GİRİŞİMİ

Bir süreden beri bölgede yaşanan ranta dönük arkeoloji ve doğa açısından olumsuz gelişmeler, Prof. Dr. Manfred KORFMANN ile birlikte 1996 Troia Kazı sezonunun başlangıç günlerinde, çevrede yapılan küçük geziler sırasında yerinde gözlemlenmiştir. Bu konu ile ilgili bugüne kadar neler yapıldığı ve yapılabileceği tartışılmış ve uzun bir süredon beri varolan Troia örenyerini de içine alacak Troia Barış Parkı için İmza Kampanyası fikri ortaya çıkmıştır[1]. Kısa bir süre sonra Arkeoloji ve Arkeologlar Derneği Genel Merkezi Yönetim Kurulu'nun 18.06.1996 tarih ve 96/30 sayı ile almış olduğu karar gereğince, İmza Kampanyası, aynı tarihde, fiilen Troia Örenyeri Sergi Salonu'nda başlatılmıştır[2].

22.07.1996 tarihinde, Troia Kazısı'nda görev yapan Türk Ekibi'nce organize edilen Odeion Seminerleri'nin ilki Çanakkale Sivil İnsiyatif Grubu'na ayrılmıştır. Grup Yönetim Kurulu, özellikle Çanakkale Boğaz Köprüsü projesi başta olmak üzere, bölgedeki yapılanma ve bunların getirdiği sorunlar hakkında kazı üyelerine ve kenttən gelen diğer katılımcılara bilgi vermişlerdir. Yerel basında da yer alan bu etkinlik[3] sonucu, kentte insiyatif sahibi değerli meslek adamları ile imza kampanyasının başlangıcında sıcak bir diyalog kurulmuş ve ilişkinin en azından kampanya boyunca devam etmesi sağlanmıştır. Ayrıca bu diyalogun gelecek yıllarda Troia'da her yıl yapılan kazılardan elde edilen sonuçlarının kent halkı ile paylaşılması, dolayısıyla kalıntılara karşı kent halkında bir duyarlılığın oluşması için girişimler yapılması prensipte kararlaştırılmıştır. Kampanya süresince, Sivil İnsiyatif Grubu'nun yanında, Çanakkale Mimarlar Odası ile de temas kurulmuş ve kampanyanın tüm Çanakkale kent sakinlerine benimsetilmesine çalışılmış, bu kısmen sağlanmıştır. Kampanyanın başından itibaren ortak çalışma için diyaloga geçmek istediğimiz, ODTÜ'den Sn Prof. Dr. Raci BADEMLİ[4], beraberinde Oktay EKİNCİ ve Çanakkale Sivil İnsiyatif Grubu ile 17 Ağustos 1996 Cumartesi günü, kampanya yapılan mekanı ziyaret etmişlerdir. Bilimsel çalışmalarını Arazi Arkeolojisi üzerinde yoğunlaştıran ve uzun yıllar bu konuda uğraş veren Troia kazı üyesi ve dernek üyemiz Arkeolog Sn. Rüstem Arslan ile birlikte gerçekleşmesini arzuladığımız Troia Barış Parkı'nın sınırları ve bölge tanıtılmaya çalışılmıştır.T.C. Cumhurbaşkanı Sn. Süleyman Demirel'in konu ile ilgili danışmanı Prof. Dr. Bademli, **Gelibolu Uluslararası Barış Parkı Projesi** (Gelibolu UBP Projesi)'ne Anadolu yakasında bulunan kısmının da dahil edilmesinin gerekliliği, boğazın her iki yakasının birbirinden ayırmanın olası olmadığı, bu nedenle kısa ve uzun vadede kampanya ve sonuçları hakkında proje yürütücüsü Sn. Bademli, Troia Kazısı Başkanlığı ve Arkeoloji ve Arkeologlar Derneği'nin arasında sürekli görüş alışverişinin yapılması, ayrıca kamuoyunda destek için değişik sivil örgütlere ve basına Sn Oktay Ekinci aracılığı ile bilgi verileceği kararlaştırılmıştır[5].

Troia Örenyeri'nde başlatılan imza kampanyası, bilebildiğimiz kadarı ile iki aylık zaman dilimini kapsıyan bugüne kadar, Türkiye'de ilk kez, örenyerine gelen ziyaretçiler hakkında bilgi edinmemizi sağlamaya da yönelik sivil etkinlikti. Bu nedenle kampanya hem Troia'ya bir yaz boyunca gelen ziyaretçilerin demografisini, hem de ziyaretcilerin arkeoloji ile ilgili beklentilerini görmemizi sağladı[6].

KAMPANYA SÜRESİNCE EDİNİLEN GENEL GÖZLEMLER

- 18 Haziran / 15 Ağustos 1996 tarihleri arasında, 17.648 Troia örenyerinde olmak üzere, Ankara, Çanakkale ve İstanbul'da toplam 20.065 imza toplanmıştır.

- Troia'yı gezen ziyaretçilerden özellikle Türk ziyaretçilerin imza kapanyasına beklenenin üzerinde ve herkesi şaşırtan bir şekilde yoğun ilgi göstermeleri,

- Troia örenyerine haftasonları yoğun ziyaret sonucu imza sayısının 600'ün üzerine çıkması ve bunun yaklaşık 450'sinin Türk ziyaretçilerden oluşması,

- Temmuz ve Ağustos aylarında ziyaretçi sayısının imza kampanyasına katılımında da anlaşılacağı üzere artış olduğunun tesbiti,

- Troia'ya büyük bir çoğunluğu, başta özellikle İstanbul olmak üzere, Ankara ve İzmir gibi Büyükkent merkezlerinden ve Çanakkale'den çok sayıda ziyaretçi geldiği,

- Sayısal olarak öğrenci ve öğretmenler başta olmak üzere, memur, ev hanımı, serbest, emekli, arkeolog, mimar, rehber ve subay gibi değişik meslek gruplarında odaklaşıyordu[7],

- Almanya'da çalışan veya okuyan Türk vatandaşların Troia'yı ziyaret ettikleri ve imza kampanyasına katıldıkları[8],

- 15 Haziran - 15 Temmuz 1996 tarihleri arasında okulların organize ettiği izci gruplarının öğretmenlerinin kontrolünde antik kenti ziyaret ettikleri ve kampanyaya katıldıkları, dolayısı ile bu günler içinde ziyaretcilerin büyük bir kısmının genç kuşaklardan oluştuğu, izci grupların konuyu öğrenmek için sürekli sormaları hatta kampanya ile ilgili bilgileri okullarına taşımak istemeleri çevreye karşı oldukça duyarlı bir kuşağın habercileri olmaları[9],

- Tur organizasyonlarının Troia antik kentine genellikle Çarşamba günlerini ayırdıkları;

- Çanakkale'ye gelen gemiler sayesinde ziyaretçi sayısının bazı günler olağanüstü arttığı, ancak bunların imza kampanyasına zaman kısıtlılığı, rehberin veya tur organizasyonunun yeterince bilgilendirmemesi nedeniyle ilgi göste(r)medikleri,

- İmza kampanyasına konunun taraflan da özellikle daha önce bu konu ile yetkili veya ilgili kurumlarda halen görev yapan kişilerin metne ek notlar düşerek, adresleri ile katıldıkları,

- Troia, antik kentine, Japonya ve USA'dan gelen ziyaretçilerin büyük gruplar halinde gelmesine karşın imza kam-

panyasına beklenilen ilgiyi göstermedikleri.

- Almanya'nın Türkiye Büyükelçiliği ve İstanbul ve İzmir Konsolosluklarındaki Kültür Ateşeleri'nin ve Almanya'daki bazı kurumların Milli Park ile yakından ilgilenmeleri ve destek vermeleri,

- Kazı ekip üyelerinin büyük bir kısmının imza kampanyasına ne yazık ki katılmadıkları, ancak kazıyı ziyaret eden ilgililerin büyük çoğunluğunun kampanyaya katıldıkları,

- Masa üzerinde Türkçe-Almanya-İngilizce olarak sıralanan kampanya metin ve imza listelerinden doluyı gelen grupların bir kısmının farklı yerlere imza attıkları gözlemlenmiştir. Özellikle Türk ziyaretçilerin Almanca listeleri imzalamadıkları,

Çanakkale Sivil İnsiyatif Grubu ve Çanakkale Mimarlar Odası'nın yoğun desteği,

- Kampanya sırasında yaz sezonu olmasına karşın özellikle İstanbul Büyükkent Mimarlar Odası'nın yoğun ilgisi ve desteği,

- Kampanya süresince yeteri kadar duyurulmamasına karşın basının bu konuda duyarlı olması[10].

SONUÇ

- Kampanyada toplanan yirmibinin üzerindeki imzalardan oluşan dört klasörü, Genel Merkez Yönetim Kurulu'nun belirleyeceği, konu ile ilgili bir heyetle Cumhurbaşkanı Makamında Sn Süleyman DEMİREL'e sunulmak üzeruyken sevinçli habur bütün kamuoyunda yankılanmıştır[11].

- Kampanya süresince kamuoyunun beklenenin üzerinde desteği, dolayısıyla medyada çıkan haberler, Yirmibeş yıldır tozlu raflarda bekletilen, 1971 yılında Orman Bakanlığı Milli Parklar (ve Av Yaban Hayatı) Genel Müdürlüğü'nün teklif ettiği proje: 18.09.1996 tarih ve 2743 sayılı yazısı ile tekrar gündeme girmiş, sonunda Bakanlar Kurulu'nun 30.09.1996 tarihinde kararlaştırılan "Troia Tarihi Milli Parkı" 96/8676 sayılı karar Resmi gazete'nin 7 Kasım 1996 gün ve 22810 sayısında yayınlanarak yürürlüğe girmiştir[12].

Ancak projenin coğrafik açıdan çok farklı boyutları olduğundan, Milli Savunma, Bayındırlık ve İskan, Kültür, Turizm ve Çevre Bakanlıkları'nın uygun görüşleri ile Orman Bakanlığı'nın 2873 sayılı Milli Parklar Kanunu'nun 3 maddesine[13] göre kararlaştırılan alan ne yazık ki bizim arzuladığımız alanın bir kısmını kapsamamaktır. Halen ülkemizde kültürel varlıklara karşı yeteri kadar korumacı bir yaklaşımla bakıl(a)mayan bu belirsiz (!) ortamda bu kadar da olsa onay görmesi gerçekten sevindirici bir gelişme olarak kabul ediyoruz[14].

Önerdiğimiz bölgede özellikle soğuk savaş sonrası Kumburnu Mevkii'nde askeri alanların daraltılması sonucu kuzeydoğuda Güzelyalı'dan, güneybatıda Yeniköy'de başlayan kıyı yapılaşmaları zamanla bütün sahil şeridini tehdit eder durumda olduğu unutulmamalıdır[15]. Ayrıca Anadolu'da dörtbin yıl öncelo tarımı yapılabilen ender yerlerden biri olduğu söylenen bölgenin fiziki coğrafya ve jeomorfolojik açıdan yeteri kadar dikkate alınmadığı kanaatindeyiz. Çünkü bizim önerdiğimiz 12 X 12 km'lik alanda onlarca prehistorik ve klasik yerleşme ve mezarların olduğu arkeolojik kalıntılar, Osmanlı döneminin en ilginç kalıntılarından Hasan Paşa Kalesi gibi tarihi kalıntılar ve Kurtuluş Savaşı'mızın sembollerinden olan ve her biri bir gurur anıtı gibi yükselen tabya kalıntılarının yanında, Karamenderes'in getirdiği alüvyonlarla halen devam etmekte olan coğrafik kıyı gelişmesi /şekillenmesi, antik çağdan günümüze yüzey değişimlerinin incelendiği, arkeojeolojik ve arkeobotanik araştırmaların yapıldığı, Pınarbaşı gibi mitolojik öykülere dahi konu olmuş yerleri, yine teklif ettiğimiz alanın güneyinde yabanı kuşların durak yeri olması nedeniyle Türkiye'de ilk kez bütün olarak doğa ve tarihi bilimlerin bir arada değerlendirileceği bir laboratuvara kavuşmuş olacaktı. Dolayısıyla Troia Tarihi (Doğal) Milli Park kavramı da daha anlamlı bir kimliğe bürünmüş olacaktı. Ancak umudumuzu tamamen yitirmiş değiliz. Türk kamuoyunun ve özellikle Cmuhurbaşkanımız Sn. Süleyman DEMİREL'in ulusal gurur abidelerimizden biri olan Gelibolu Tarihi Yarımadası'nın yeniden düzenlenmesi ve uluslararası Gelibolu Barış Parkı Projesi'nin hayata geçirilmesini istediklerini biliyoruz. Bu nedenle girişimlerimiz, Anadolu yakasında bugüne kadar bilimsel verilerle desteklenen daha önce önerilen alanın tümünün park kapsamına alınıncaya kadar devam edecektir. Bölgedeki hızlı yapılaşma, bir yirmibeş yıl daha bekleyerek, bölgenin gerçek anlamda korunabileceği Milli Park sınırlarının tesbiti için artık zamanın olmadığını göstermektedir. Bugüne kadar medya aracılığı ile oluşturulan kamuoyu ve kampanyanın sonuçlarını heyecanla bekleyen yirmibinin üzerindeki katılımcı bizim en büyük destekçimiz olacaktır.

Ahmet YARAŞ

İstanbul Şubesi Bşk. Yard.

DİPNOTLAR

1. Metin, dernek üyelerine İstanbul Üniversitesi'nden Arkeolog Prof. Dr. Mehmet ÖZDOĞAN, Ankara Üniversitesi'nden Arkeolog Konservatör Yard. Doç. Dr. Nimet KÖKTEN ve Tübingen Üniversitesi'nden Arkeolog Prof. Dr. Manfred KORFMANN ile Ege Üniversitesi'nden Jeomorfolog Prof. Dr. İlhan KAYAN'ın yardımları ile şekillenmiştir.

2. Kampanyanın başlangıcından sonuna kadar maddi ve manevi açıdan Prof. Dr. Manfred KORFMANN olmak üzere, kampanya fikrinin oluşmasından bitimine kadar her aşamada ve büyük ölçülerde yardımlarından dolayı başta Monika ANSOYMOCK, Angela NÜBEL, Cristine AUGUSTIN, Dr. Gebhard BIEG, Oskar Jürgen HOFF, Soner ATEŞOĞULLARI ve Çanakkale Sivil İnsiyatif Grubu'na, Arkeoloji ve Arkeologlar Derneği Genel Merkez Yönetim Kurulu'na, ayrı ayrı teşekkür borçluyuz.

3. Olay Çanakkale Günlük Siyasi Haber Gazetesi, 23.07.1996, 1. sayfa cümlesinden verilmiştir.

4. Prof. Dr. Resi BADEMLİ, Gelibolu URP Projesi
ODTÜ Şehir Bölge Planlama Mühendisliği
(Tlf): (312 / 210 36 26 (Fax): 312 / 210 14 42
Mart 1997'ye kadar projenin sınırlarının tesbit edeceği ve bizle için bağımsız bir mekanizma kavuşturacağı aktarılmıştır.

5. Yarışma projesi Mart ayında sonuçlanacak olup halen Ankara'da projeye yönelik çalışmalar. Merkez Yönetim Kurulu üyemiz Arkeolog Sn Nurettin VARTAN'ın arkeolok boyutu ile yardımları ile devam etmektedir.

6. Kampanya süresince ilçelerin sayım günlü yapılmasına karşın içindeki bilgilerin istatistik dökümü için yeteri kadar zaman ve ekip olmadığından bu bilgiler daha sonraki bir döneme bırakılmıştır. Bu konu kapsamında önerilerimizi ziyaret eden insanların nitelik(leri) / beklentilerini / eğilimi du-

zaylarını / geldikten kendileri vs. öğrenmek açısından hem Türkiye geneli için, hem de Troia kazısı için son derece önemli olduğunu düşünüyoruz. Bu bilgiler derlendikten sonra derneğin iletişim bülteni'nde diğer ilgililere de ulaştırılması için yayınlanmayı düşünüyoruz.

7. **Öğrenci** ve **öğretmen**lerin ziyaretçilerin genel üzerinde çok büyük bir oranı oluşturdukları, orta yaş grubundaki kadın ziyaretçilerin genellikle **ev hanımı** erkek ziyaretçilerin ise **memur** oldukları tespit edilmiştir. Diğer meslek grupları arasında çok geniş bir yelpaze olduğu görülmüştür. Ancak emekli, serbest meslek, değişik mühendislik dalları, subay / astsubay (bekçilerin üzerinde) gibi meslekler de oldukça rastlanmıştır.

8. İkamet adreslerinden halen Almanya'da kaldıkları anlaşılan bu katılımcıların bir kısmının Türkçe metinleri Almanca metnin altındaki listeyi imzalamaktan çekinmektedir. Çok açık bir şekilde görülen bu durumu sosyolojik açıdan değişik şekillerde yorumlarını yapmak mümkün olur.

9. Ülkemizdeki arkeolojik kalıntıların yeni kuşaklara tanıtılmasını sağlayan, her türlü olumsuzluğa karşı özveri ile bu organizasyonları gerçekleştiren tüm öğretmenlere dernek adına teşekkür ediyoruz.

10. Kampanya ile ilgili haberlere, Cumhuriyet, Hürriyet, Milliyet, Yeniyüzyıl ve Olay gazetelerinde yer verilmiştir. Haberlerin küpürleri dernek arşivine kaldırılmıştır.

11. Yeniyüzyıl, 05.11.1996, s.24 (Anadolu Ajansı)
Cumhuriyet, 07.11.1996,s.8 (Uygarlıkların İzinde-Oktay Ekinci)
Yeniyüzyıl, 09.11.1996, s. v.d

12. Kamp Türk basınına hemen büyük bir coşku ile yansımıştır. Dernek adına sürekli demeç verilmesi istenmiştir. Ancak projenin hayata geçirilmesi aşamasında ortaya çıkacak sorunlar ve gelecek bazı tepkiler yüzünden bir süre beklenmesi uygun görülmüştür. Projenin geleceği ile katkılarımız Genel Merkez Yönetim Kurulu'nun kararları ile Aralık 1996'dan itibaren ortaya konulacaktır. Ancak Cumhurbaşkanımız Sn. Süleyman Demirel'in Troia Tarihi Milli Park kararını onaylamasında başta Prof. Dr. Manfred KORFMANN'ın yıllarca yılmadan mücadeleye devam etmesi, Prof. Dr. Bozkurt GÜVENÇ, Prof. Dr. Raci BADEMLİ ve Arkeolog Rüstem ARSLAN'ın payları büyüktür.

13. 09.08.1983'te kabul edilen 2873 sayılı MİLLİ PARKLAR KANUNU'nun 3. maddesi:

Milli park kararlarına sahip olduğu tespit edilen alanlar, Milli Savunma, İmar ve İskan ve Kültür ve Turizm Bakanlıkları'nın olumlu görüşü, gerektiği hallerde diğer ilgili bakanlıkların da görüşü alınarak, Tarım ve Orman Bakanlığı'nın teklifi üzerine Bakanlar Kurulu Kararı ile milli park olarak belirlenir.

Orman ve orman rejimine giren yerlerde, tabiat parkı, tabiat anıtı ve tabiatı koruma alanları Tarım ve Orman Bakanlığı'nın onayı ile belirlenir. Orman ve orman rejimi dışında kalan yerlerde tabiat parkı, tabiat anıtı ve tabiatı koruma alanı belirlenmesine veya Tarım ve Orman Bakanlığı'nca belirlenmiş alanların tamamlanması için gerekli yerlerin orman rejimine alınmasına ilgili bakanlıkların da görüşü alınarak Tarım ve Orman Bakanlığı'nın teklifi üzerine Bakanlar Kurulu'nca karar verilir.

14. Cumhurbaşkanımız Sn. Süleyman DEMİREL'e Milli Park olması için yirmibinin üzerinde katılımcının bir teşekkürü olarak sunmak istiyoruz. Bu nun için Aralık 1996'nın ilk yarısı için bir randevu talep edilmiştir. Kabul edildiği takdirde; Prof. Dr. H. ÇAMBEL, Prof. Dr. M. KORFMANN, Prof. Dr. İ. ÖZDEN, Prof. Dr. R. BADEMLİ, Arkeolog İ. BAYBURTLUOĞLU, Arkeolog Emre AYNUR'dan oluşan bir heyet ile makama ziyaret edilecektir.

15. Gürleyüz'den başlayıp batıya doğru sürülen yeni yolların boğaz boyunca ekili bir yapılaşmanın ilk adımları atılmıştır. Balıkçı Barınağı Mevkii ve Yeniköy'de iki büyük liman yapma girişimleri, tescil edilen alanın kuzeyini tehdit etmektedir. Güneyde ise Uvacık'ta son yıllarda yapılan devasa Çimento Fabrikası'nın günden güne büyümesi ve etrafa yayılması sonucu bölgede hem tarihi kalıntılar hem de doğal ve tarımsal hayat tehlikeye girmektedir.

AÇI

Efendim; cihan pehlivanı Koca Yusuf'un namı dünyanın dört bir köşesine yayılıp, taa... Amerika'ya ulaştığında bir takım keferenin İstanbul'a gelip onu güreştirmek üzere Amerika'ya götürmeye uğraştığı haberi İstanbu'da bir bomba gibi patladı. Bunu duyan güreşe pek meraklı ve de bilhassa Koca Yusuf'un güreşlerine meftun Sultan Abdülmecid pek müşkül durumda kaldı.

Bu sıkıntısı onu önemli devlet işlerinin takibinde bile zafiyete uğratıyordu. Bu yüzden son kabine toplantısını dahi hiç konuşmadan, dalgın izleyip, vüzera heyeti huzuru terkederken başvezire: "Paşa sen biraz daha kal hele" dedi. Padişahın epeydir süren bu garip halini farkedip meraklanan paşa bu buyruktan hayliyle telaşlanıp söylenecekleri beklemeye koyuldu. Padişahın "Bu koca Yusuf işi ne olacak be Paşa?" demesi üzerine rahatlayıp derin bir nefes alan paşa "Haşmetlileri ne buyurursa o olur devletlim" dedi. Bunun üzerine Abdülmecit Han Hazretleri düşünceli düşünceli şöyle bir sakalını sıvazlayıp "Gitsin, gitsin gitmeye de... gitmeden önce huzurumuzda öyle bir güreş tutsun ki, yokluğunda hiç aklımızdan çıkmaya" buyurdu....

"Şimdi bu pehlivan hikayesi de nereden çıktı?" demeyin, kimbilir birdahaki sayımızda pehlivan hikayesi yanında bir de paparazzi köşesi açarız. Kalkıpta arkeoloji üzerine, müzeciliğimiz üzerine, hele hele koruma projeleri, uygulamalardaki aksaklıklar üzerine söz söyleyecek halimiz yok ya! Biz naciz bendelerin ne haddine. Bu konularda büyüklerimiz herşeyi bizden daha iyi düşünür. Bizlere düşen görev gözlerimizi kapamak vazifemizi yapmaktır. Hem düşünmeye ne gerek, maazallah düşenen kafalara kötü kötü fikirler üşüşür. Sonra bir de bakarsın Bitlis'te beş minare sayarsın.

Şaka bir yana kimsenin düşünmeyi, düşündüklerini söylemeyi tekeli altında tutmaya hakkı yok. Biz de en az bu tekeli kurmaya çalışanlar kadar yurtseveriz, mesleğimizi seviyoruz onun gereklerini yapmaya çalışıyoruz. Demokratik hukuk devletinin güvencesi altında, kitle örgütü disiplini içerisinde görevimizi yapmaya, düşüncelerimizi yansıtmaya devam edeceğiz. Böyle biline.

Kemal SERTOK
YK Üyesi.

ARKEOLOJİ VE ARKEOLOGLAR DERNEĞİ

İLETİŞİM BÜLTENİ

DUYURULAR

Aramıza Katılanlar

Barboros GÜRÇAY (Serbest)
Mehmet ÖNAL (Gaziantep Müzesi)
Zeynep KARAKOYUN (Anıtlar ve Müzeler Genel Müdürlüğü)
Kamil Yaşar PAŞAY (Serbest)
Rüstem ASLAN (Yurtdışı)
Hakan UZUN (Serbest)
Nuray ÇIRAK (Bolu Müzesi)
Kemalettin ATAŞ (Anadolu Medeniyetleri Müzesi)
Yıldırım DEĞERLİYURT (DDY Genel Müdürlüğü)
Gülser YETİŞTİREN (Serbest)
Jale VELİBEYOĞLU (Yurtdışı)
Gül PULHAN (Yurtdışı)
Rezan ÇELEBİ (Serbest)
Aslıhan KEFELİ (Öğretmen)

DERNEK ÜYELERİNDEN HABERLER

- Kültür ve Tabiat Varlıkları Koruma Genel Müdürlüğü Personel Dairesi Başkanı Halil KARAÇETİN ,
- Anıtlar ve Müzeler Genel Müdürlüğü Müzeler ve Kazılar Dairesi Başkanı Kudret ATA, Milas Müzesi arkeoloğu Haluk YALÇINKAYA emekli olmuşlardır.
- Anıtlar ve Müzeler Genel Müdürlüğü Yayınlar Dairesi Başkanı Çelik TOPÇU, Ankara Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulu Müdürlüğü'ne Arkeolog olarak atandı,
- Aydın İl Kültür Müdürü Özgen KARACA, Hacıbektaş Müzesi Müdürlüğü'ne atandı.
- Tekirdağ Müze Müdürü Akif IŞIN, Kırşehir Müzesi Müdürlüğü'ne Arkeolog kadrosunda geçici bir süre görevlendirilmiştir.
- Anıtlar ve Müzeler Genel Müdür Yardımcısı Kenan YURTTAGÜL Mardin Müze Müdürlüğünde geçici bir süre görevlendirilmiştir.
- Denizli İl Kültür Müdürü Özden ÇANDIR Bartın Kültür Müdürlüğüne naklen atandı.
  Bursa Koruma Kurulu Müdürü Oya KOZAMAN- Kayseri Müze Müdürlüğü Arkeolog kadrosuna atandı,
- Bursa İl Kültür Müdürü iken Bitlis İl Kültür Müdürlüğüne atanan Bedri Yalman Uludağ Üniversitesine,
- Anıtlar ve Müzeler Genel Müdürlüğü arkeoloğu Mustafa Süel Uludağ Üniversitesi öğretim üyeliğine naklen, atanmışlardır.
- Anıtlar ve Müzeler Genel Müdürlüğü, Kazılar Şube Müdürü, Emel ERTEN YAĞCI bu görevinden istifa ederek, Anadolu Medeniyetleri Müzesi Müdürlüğü Arkeolog kadrosuna atanmıştır.
- Anıtlar ve Müzeler Genel Müdürlüğü Kazılar Şube Arkeoloğu Çiğdem MORÇÖL, Marmaris Müzesi Müdürlüğü'ne, geçici görevli olarak atanmıştır.

Kaybettiklerimiz

15.06.1995 günü derneğimize üye olan; 1958 Ankara doğumlu, İ.Ü. Edebiyat Fakültesi Protohistorya ve Ön Asya Arkeolojisi Anabilim Dalı'ndan mezun Sevgili Cemile Aymelek KARASU eğitim için gittiği Amerika'da hayatını kaybetmiştir. Bütün meslektaşlarımıza ve ailesine başsağlığı diliyoruz.

DUYURU

Yeni Yılda yeni kimlik kartları bastırılacaktır. Birer adet fotoğrafınızı ve 150.000 TL'lik banka dekontunun bir örneğini Merkeze göndermenizi rica ederiz.
- Banka Hesap No: T.C. Ziraat Bankası ULUS ŞUBESİ "Arkeoloji ve Arkeologlar Derneği" Hesabı 30 440- 2033
- Adres P.K. 398. 06042 ULUS/ANKARA

Arkeoloji ve Arkeologlar Derneği Adına Sahibi
İnci BAYBURTLUOĞLU
Dernek Başkanı

Yayına Hazırlayanlar:
İletişim ve Kültürel Etkinlikler Sekreteryası
Kitle İletişim Ulaşımı Çalışma Grubu

Yazışma Adresi : P.K.398 06042 Ulus/ANKARA
Telefon (Telesekreterli) : (0-312) 310 08 76
Faks : Telefonla aynıdır. Faks çekmek istediğinizde telesekretardaki sinyal sesinden sonra faksınız alınmaya başlar.
Aidatlar için : T.C. Ziraat B. / Ulus Şb. 30440-2033 No'lu Arkeoloji ve Arkeologlar Derneği Hesabı